

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó. Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F., irak üzleteiben.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24 f.
3 hasábos garmondsor 16 f. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 60 f. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Könyvvásárlás.

Brassó, jun. 26.

Meddő tárgy, fogják mondani sokan, ha e cikkely címe szemükbe ötlök. Elcsépett thema, megvitatásának hatása, eredménye nincsen. Sok jóakaratu ember unos-untalan tárgyalta már: okos jóhiszemű érvek elmerültek a nyomtatott betűk tengerében, elhangzottak, mint ama pusztai szó, eltűntek, a nélkül, hogy nyomot hagytak volna maguk után.

Kétségtelen, ez ellenvetésnek van alapja. A valóságok igazolni látszanak azok nézetét, a kik azt állítják, hogy agitativ uton nem lehet az irodalomnak közönséget teremteni. Egy, tiz, vagy száz cikkely, legyen bármilyen okos, meggyőző, ragyogó érvelésű, fejtse ki bármily ellenállhatlan erővel azt a nagy igazságot, hogy pezsgő, élénk kulturélet csak oly országban képzelhető, melynek népessége érdeklődést mutat az irodalmi jelenségek iránt, még egy embert sem vitt reá a könyvvásárlásra.

Ezt megczáfolni nem lehet.

Az irodalom iránti érdeklődésnek és az ezzel elválaszthatlanul egybefüggő irodalompartolásnak egész más forrásai vannak. Sokkal mélyebbek ezek és egyenesen a népek belső lelki életéből szervesen fejlődő tényezők hatása alatt állanak. Itt kell feltalálni okaikat.

Intenziv kulturélettel bíró népeknél a könyvolvasás és ezzel kapcsolatban a könyvvásárlás a népesség bizonyos kulturális fokon álló rétegéből felfelé nélkülözhetlen közsükség. Ilyenek a nagy nyugati országok népei mind: az angol, francia és német, melynek irodalma, szemben vitathatlan selejtesedésükkel ma a virágzás sohasem látott fokán áll. Itt az átlag művelt ember könyv nélkül meg nem lehet. Egyrészt nem mulaszthatja el, hogy a tudományok rohamos fejlődése mellett szakismereteit folyvást ne gyarapítsa: innen a szakirodalmak páratlan izmossága, melyet p. o. Németországban csodálhatunk. Másrészt a szépirodalom iránti érdeklődés oly mérvű, melyről nekünk fogalmunk sincs, a me-

lyet csak irigységgel, bámulhatunk. A belletrisztika új termékei iránt mindenki érdeklődik s ez érdeklődés nem platonikus, hanem megnyilatkozik azokban az előttünk elérhetetlennek tetsző sikerekben, a mely egy-egy nemesebb, nevezetesebb szerző érdekesebb könyvének, regény- vagy novellakötetének megjelenését követik. A francia Charpentier-czég némely kiadványa egy két hét alatt éri meg a századik kiadást, a mi százezer szám jelenti a példányokat.

Nálunk, legolvasottabb íróink: Herczeg, Mikszáth, Bródy — Jókairól, — mint az egyetlen kivételtől nem szólván — hét-nyolcz kiadásnál többet nem érnek, s ez is évek eredménye: a tizezres példányszám pedig már horribilis. Viszonyainkat e tekintetben még csak össze se mérhetjük a külföldiekkel.

Ma ennek oka tisztán szellemi szükségletünk csekélyebb volna lenne, ha elértük volna azt, a mi egyáltalában elérhető, akkor valóban feles tintapazarlás volna e tárgy fölött elmélkedni.

Meggyőződésünk azonban, hogy ez nem így van. A magyar közönség könyvvásárló kedvét egész más, merőben külső okok bénítják meg. Elsősorban divat nálunk az irodalmat nem venni komolyan. A forum emberei, politikusok, jogászok nem tartják rendjük méltóságával összeegyeztethetőnek azt, hogy szépirodalommal foglalkozzanak. Asszonyok léha multságának fogják fel a vers- vagy regényolvasást. Továbbá a kik ez előítéleten túl vannak, azoknál nem elég jelentékeny az érdeklődés az iránt, a mi magyar. Szégyennek vélnék, ha Bourget új könyve felől nem lennének tájékozva és azt meg nem szereznék, de hidegen hagyja őket minden a mi magyar. Végül van egy harmadik csoport, a mely érdeklődik minden iránt, olvas mindent, de nem annyira, hogy anyagi áldozatra is hajlandó volna. Ez a csoport, mely legszámosabb és legveszedelmesebb — a kölesön-könyvtárhoz fordul.

Ennek kell gyökeresen megváltozni. Az intelligens középosztály szánya

feleslegét kártya helyett könyvre, érdeklődjék a külföldinél jobban a magyar iránt, hagyja a kölesönkönyvtárakat a szegény néposztálynak, melynek azok szánya vannak — s akkor majd szebb jövő fog derülni a magyar litteraturára.

Belföld.

Brassó, jun. 26.

A király mellsobrát, melyet Zala György szobrász mintázott, tegnapelőtt leplezték le Bruck-Ujfalu mosonmegyei községben.

Dr. Nagy Ferenc az új kereskedelmi államtitkár kedden d. e. tette le a hivatalos esküt és nyomban átvette hivatalát.

A rimaszombati képviselőválasztás mozgalmában nevezetes fordulat állott be. A szabadelvűpart végrehajtó bizottsága a küzdelem további folytatásától elállott s a párt jelöltje, Fáy Gyula visszalépett. Ilyen formán most egyedül a függetlenségi Török Gyula a jelölt. A választás 28 án lesz.

Korács Gyula, Nagy-Enyed-város polgármestere mult szombaton 55 esztendőskorában meghalt.

Külföld.

Brassó, jun. 26.

A trónörökös házassága. Bécsben tegnap délelőtt a következő udvari jelentést adták ki: „1900 június 28-án csütörtökön délben 12 órakor a Burg iutkos szobájában ünnepies esküt tesz Ferencz Ferdinád főherczeg ő fensége. A legfőbb udvari méltóságok, titkos tanácsosok és miniszterek delelőtt háromnegyed tizenkettőkor gyűlnek össze, hogy tanui legyenek az ünnepies aktusnak. A katonatisztek diszben, szolgálati jelvények nélkül, a polgári méltóságok is egyenruhában jelennek meg. Följárt a nagykövetek lépcsőjénél. A Correspondenz Wilhelm ehhez a jelentéshez a következő megjegyzést fűzi: Hivatalos helyről értesülünk, hogy Ferencz Ferdinád ez ünnepies eskü alatt teendő nyilatkozata a főherczegnek Chotek Zsófia grófnéval kötendő morganatikus házassága alkalmából történik és a főherczeg jövendőbeli nejének házasságából esetleg származó gyermekek áltását illeti. Széll Kálmán miniszterelnök és a kormány más tagjai is jelen lesznek az ünnepies aktuson, mely célból szerdán Bécsbe utaznak.

Éljen a kisiparos! . . . *)

Egy bohózat ezime ez, egy elmés bohózaté. Egyik színházunkban játszották is egy szezonon keresztül, s akkor sokat kacagtuk rajta. Akkor kacagunk, most magunk játszunk. Egy hónapja vagy két hónapja ugyanis a kisiparos a magyar iparos a közélet középpontja. Őt pártoljuk, hirdetjük és támogatjuk. Kormány, közönség, sajtó, — minden irányzó faktor — kezét fogott, hogy a magyar ipart fölvirágoztassa, erőssé, gazdaggá, tevékenynyé tegye és mindenek fölött urrá a maga hazájában.

Igen, mindössze néhány hónapja csak, hogy a magyar ipar fölkarolása, támogatása országos program lett. Bizony kár, hogy csak ilyen későn, s nem harmincz vagy száz esztendővel ezelőtt. Talán az is hiba (de hogy talán, bizonyosan hiba), hogy a magyar ember természete nem olyan, hogy az egész életén végig ragaszkodjék az efféle programhoz. Lelkesen fogja meg, egész szívvel feléje fordul, amikor felvetődik a kérdés, de egyszerre elfelejti, mikor egy kis parázs közjogi vita vagy politikai harc másfelé tereli a figyelmét. Ma minden ember iparpártoló, minden ember lelkesedik a hazai készítményekért és gyártmányokért, de mihelyst csak egy kavics hull a közjognak most sima tükrü tavába, mindenki a gyűrűk karikázását nézi, s úgy elfelejti a hazai ipar támogatását, mintha sohase hallott volna róla.

Sokszor elmondottuk, újra ismétlünk, nagyon sok faktor kell hozzá, hogy a magyar ipar nagygyá nőjjon és erőssé fejlődjék, gazdaggá legyen. És a sok különféle faktornak úgy kell egymást támogatni, segíteni, előremozgatni, mint az óra sokféle kerekeinek. Ha csak egy rugó elszakad, egy kerék eltörik, egy tengely berozsdásodik, áll az egész óra.

Szó sincs róla, az óra megindult és kezd jól járni. A kormány indította az akeziót, a sajtó hiven töltötte be a harsónás tisztét és a közönség, a nagy közönség, amely mindenestre a legfőbb és legbecsesebb faktor, lelkesen fölkarolta a mozgalmat. Társaságok alakultak, szövetségek, egyesületek, amelyek csak a hazai ipar támogatását tüzték ki célul, megyék és városok kizárják az idegent és keresik a hazait, s már az iskolákban, az apró gyerekeknek az tanítjuk, hogy a magyar keresse mindenben, a magunkét. . .

Jól indult a mozgalom és kezdi is teremni a gyümölcsseit. Lassan bár, de hisz Rómát se építették föl egy nap alatt.

De mindezzel még nem tettünk elég. Még nagy feladatok várnak ránk. Az első az, hogy a felélesztett tűz, amely most még fényesen és éltetően lobog, ne legyen hagyományos magyar szokásokhoz hiven — szalmaláng. A mi melegségünk gyorsan gyujt és fényesen lobog. De hamar kialszik.

Akik rakták a tüzet, kormány és sajtó, társulatok és alkalmi egyesületek, azok legyenek olyanok, mint Vesta pannoni. Akiknek nagy kötelességük örökkön ébren tartani a lángot. Hogy örök méceses legyen, kialudhatatlan, mint amely az oltár előtt ég.

*) Ezen érdekes és tanulságos cikket a „Magyar Hírlap”-ból vesszük át és ajánljuk iparosaink figyelmébe.

Jusson eszébe mindenkinek, akinek köze volt és van hozzá, hogy az iparpártolás nem olyasféle mozgalom, mint egy diszmenet, egy fáklyaszene, egy illumináció, egy tüntetés. Oda elmegyünk, elkiáltjuk az éljenceinket, lobogtatjuk a kendőnket, magasra tartjuk a fáklyát, — aztán megyünk haza. Szép volt, vége van. Ez magyarnak való mulatság, de az iparpártolás nem ilyen. Az iparpártolás legyen minden időkre való, mint a nap melege és világossága. A szünet az ilyen mozgalomban olyan, mint a szünet a lélekzetvételben. Eleinte fuldoklást okoz, azután halált. . . .

Bizunk benne, — azaz részben csak reméljük, — hogy se a kormány, se a közönség nem csinál ilyen veszedelmes szüneteket. Az egyik nem pihenteti a buzditást, a másik nem szünetelteti a pártolást.

Csak hogy evvel még mindig nincs megteremtve az erős magyar ipar. Kihagytunk még egy nagyon fontos tényezőt, a legfontosabbat talán: magát az iparost. Ezekről és ezekhez akarunk most szólni.

A magyar iparosnak — nem általánosítunk, csak a domináló többségről szólnunk, — a magyar iparosnak sokat kell változni, sokat kell javulni, sokat kell művelődni, hogy az iparpártolás műve teljessé lehessen. Ne áltassuk magunkat, mikor magunk közt és magunkról beszélünk, hanem valljuk be őszintén és nyíltan, a magyar ipart évtizedeken keresztül főképp azért hanyagolták el, mert nem volt pártolásra érdemes magyar ipar. A tulnyomó többségről, száz közül kilenczvenről elmondhatjuk, hogy keveset produkál és rosszat. A magyar iparos, a fővárosban épügy, mint a vidéken, kevés munkával és gyorsan akar meggazdagodni. Az önérzete, — kemény szóval gorombaságnak is mondhatnók, — az önérzete több, mint a tudása és képessége. És mindene több, mint a pontossága és megbízhatósága. A magyar iparos — megint száz közül kilenczvenről szólnunk — sokra vállalkozik és keveset végez, maximumot ígér és minimumot ad és semmit se idejére. Az olyan iparos, aki pontos időre szállítja a megrendelt holmit, épen olyan ritka, mint szállított czikkei közül a csizma, amely nem szorít, a kabát, amely nem rövid, a szekrény, amely nem nyikorog.

Iparos és iparcikk alig akad szeretett hazánkban hiányosság nélkül. Azonfelül a legtöbb iparos nem tanul, nem művelődik, nem visz egyéniséget és ötletességet a munkájába. Megy a régi csapáson, mintha Galilei nem is lett volna a világon. Ő csak áll és marad ott, ahol volt, amikor mesterré lett.

Még nagyobb hibája a magyar iparosnak, — megint csak a nagy többség van a szemünk előtt és nem az általánosság, — még nagyobb hibája, hogy nem teljesen szolid, hogy kissé nagyon is gyorsan akar meggazdagodni. Akit bolonddá lehet tenni, azt bizonyosan bolonddá teszi; aki engedni magát megrövidíteni, azt megrövidíti és akinek jó kabátja van, annak a kabátja árát is beleszámítja a maga kontójába. A magyar iparos jó kabátos embernek föltétlenül drágán dolgozik. Felszámítja a jó kabátját is

Nem a gazdag ember érdekeit akar-

juk védeni, a ki nem szorult rá, s maga is ért hozzá. Azért lett gazdag. De a magyar iparosnak, ha boldogulni akar, épen ezekre van legnagyobb szüksége, s épen ezeket riasztja el legjobban. A hogy a jómódu emberrel elbánnak, gy adomát juttat eszünkbe Ferencz császarról: Valahol egy kis városkában szállt meg, egy századrendű fogadóban. Reggel megkapta a kontót, horribilis számokkal. Egy csirke ára volt öt arany.

A császár nem állotta meg szó nélkül:

— Kedves fogadós ur, hát olyan ritkák maguknál a csirkék? . . .

Nem uram, felelt a koreszmáros, — csak a császárok ritkák! . . .

A magyar iparosnak nem lehet eléggé gyakran mondani, hogy nem a vevő szabja meg a csizma árát, hanem a csizma. Ne azt nézze, hogy kinek árul, hanem, hogy mit. Így és csakis így teremt és szerez magának a magyar iparos is állandó törzsközönséget, a mely mindig hozzá jár, a mikor az ő iparcikkeire szükség van.

A magyar iparpártolás, rövid idő óta jó uton jár. A kormány minden lehető módon kezdeményezte, a közönség lelkesen belement a mozgalomba, a közvélemény fel van abajgatva. Ha a most élesztett tűz is szalmaláng lesz, csak a magyar iparos hibája, ha országos jólétet eredményez a magyar iparos java.

Az ő érdeke, de az ő kötelessége is, hogy a mozgalom általános legyen és üdvös eredménnyel járjon. Akkor azután nem kell a bohózatból való czim: „Éljen a kisiparos.” Élni fog magától, jólétben, erőben, boldogságban.

HIREK.

Brassó, jun. 26.

— **Lapunknak** tegnapi számba a szerkesztő távollétében egy olyan közlemény került bele, a melynek megjelenése sajtópört, esetleg a lappélányok lefoglalását vonhatta volna maga után, a minek következtében kénytelen volt a szerkesztőség az esetről való tudomás vétele után — a mi fájdalom később történt, mintsem hogy az eljárás reparálható lett volna, — a már elkészült lappéldányok kibocsátását a kiadóhivatalban megakadályozni. Miután ezen eset igen tisztelt előfizetőinkre kellemetlen meglepetéssel járt, szíves elnézésüket kérjük, azon ígérettel, hogy az elmaradt számot adandó alkalommal melléklet alakjában pótolni fogjuk.

— **Személyi hír.** Dr. Kiss Mór kolozsvári egyetemi tanár és Fekete Jakab marosvásárhelyi állami ipari szakiskolai igazgató városunkba érkeztek. Dr. Kiss Mór az állami felső kereskedelmi iskola érettségi vizsgálatán, Fekete Jakab a gör. kel. felső kereskedelmi iskola érettségi vizsgálatán vesz részt mint miniszteri biztos.

— **A marosvásárhelyi közönségi polgári fiúiskola tanárai és tanulói** tegnap reggel 8 ó. 25 perc kor érkeztek meg városunkba Sepsiszentgyörgyről, a hová tegnapelőtt utaztak. A vasuti állomáson a Brassói Magyar-ság Intéző Bizottsága nevében Mór Gyula főesperes fogadta az érkezőket, akiknek üdvözlésére a helybeli tanári testület több tagja is megjelent, így különösen a helybeli áll. polgári leányiskola részéről Krékéné Liber Etelka igazgató, Fördér Sándorné, Taschek Gyula. A vasuti állomásról a vendégek (négy tanár: Barabás Eudre, a

kirándulás vezetője, Agyagásy Vidor, Hints Sándor és Hartly János és 30 tanuló) gyalog bevonultak a városba és rövid pihenő után felmentek a Czenkhegyre, az ezredévi szoborhoz. Miután gyönyörködtek a páratlan szép kilátás nyújtotta panorámában, az ezredévi szobornál hazafias ünnepélyt rögtönöztek. A Hymnus és Szózat eléneklése után Barabás Endre szép és tartalmas beszédet intézett a tanulókhöz, ismertette Brassó város és az ezredévi szobor történetét. Ezután Mujka Tivadar IV. oszt. tanuló szavaltta el Losonezy L. „Árpád imája” című költeményt. Az ünnepélyt a tanulók éneke fejezte be. Rövid ideig tartó időzés után megindultak a kirándulók lefelé a városba, a hová fél 1 órakor érkeztek meg. Délután 1 órakor ebéd volt az „Oroszlánhoz” címzett vendéglőben s a délután folyamán a város nevezetességeit tekintették meg, ezek között a Scherg-posztógyárat. Este 7 órakor közvacsora volt ma reggel 5 óra 8 perczkor pedig a vendégek hazautaztak Maros-Vásárhelyre.

— **Városi közgyűlés.** Brassó város képviselőtestülete folyó hó 26-án (kedden) d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartott a tanácsház üléstermében. A napirend 16 pontból áll.

— **Eljegyzés.** Dr. Steinhardt Samu ügyvéd jegyet váltott Kaufmann Lajos bájos és kedves leányával Bécsben. Az új jegyepárnak őszinte szívből szerencsét kívánunk.

— **Dalestélyt** rendez a brassói ev. ref. egyházi dalárda folyó évi július hó 8-án az Orient szálloda nagytermében. A 7 pontból álló érdekes műsor élvezetes estélyre nyújt kilátást, melyre a n. é. közönséget ez uton is tisztelettel meghívja a rendezőség. Az estély kezdete pont 8 órakor.

— **Halálozás.** Bobek Antalné szül. Simo Juliánna f. hó 25-én élte 60-ik és boldog házassága 37-ik évében rövid szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése f. hó 27-én (szerdán) d. u. 4 órakor lesz Ó-Brassó Közép-uteza 50 sz. a. lakásról a bolonyai róm. kath. sirkertbe.

— **Sétatéri-zene.** A városi zenekar jövő pénteken nem az alsó-sétatéren, hanem a felső-sétatéren (a vízmedence előtt) játszik. Kezdeté 5 órakor.

— **Érettségi vizsgálat.** A helybeli gör. kel. főgymnázium érettségi vizsgálatát szombaton ért véget. Vizsgálatra állott 29 tanuló. Jelesen érett 5, jól érett 12, egyszerűen érett 8. Szeptemberben tartandó javítóvizsgálatra utasított három tanuló, egy év múlva teendő vizsgálatra utasított pedig egy tanuló.

— **Egy anya, a ki négy gyermekét ölte meg.** A rémregények szörnyű fantáziáját is túlhaladó iszonyu kegyetlenséggel ölte meg négy gyermekét egy anya Kézdi-Vásárhelyen. Urának mostoha, durva, iszákos természete készítette a borzasztó tetre. Csiszár Áronné, született Nagy Teréz, korhelykedő férjével összeeszeve, pénteken reggel három órakor négy kis gyermekét felköltötte, felöltöztette és bevitte Oroszfaluba, hol a Molnár Józsiás tulajdonát képező múmalom gátjánál előbb mind a négy gyermekét megfojtotta, azután bedobta őket a Kászon vizébe Csiszárné egy ideig még habozott, azután beleugrott a folyóba ő is. A molnárlegények, kik a munkához akartak fogni és a felgyűjtött vizet a malomra akarták bocsátani, észrevették a fuldokló asszonyt, kit nagy nehezen kimentettek és életre keltettek. A már megnyi-

tott zsilipen a víz alá zuhogva, a mederben megtalálták a négy kis hullát. A legnagyobb gyermek öt éves, a legkisebb három hónapos volt. A gyilkos anyát a molnárok vették őrizet alá, míg a csendőrség, kit a rémesetről azonnal értesítettek, megérkezett. E közben villámgyorsan terjedt el a hír a városban s nemsokára óriási közönség gyűlt össze a borzalmas színhelyen, hol Csiszár Áronné meg akarták lincselni s csak a rendőrség és csendőrség együttes és erélyes közbelépése akadályozta azt meg. Az anyát ki töredelmes vallomást tett, az ügyészség fogházában helyezték el, a négy szegény kis teremtést pedig beszállították a törvényszék boncztoni házába. Az eset óriási konsternációt szült Kézdi-Vásárhelyen és az emberek csoportosan tárgyalták az esetet az utczákon. Csiszár Pál, a szerencsétlen fiatal apa csizmadia s a tehetősebb iparosok közé tartozik.

— **Apró hirdetések.** A hirdetési bélyeg június hó elsejével felveszi a néhai nevet, s a hirlapok utján való hirdetések ezáltal olcsóbbá, a kis iparosok és a legszegénysorsuak által is igénybevehetővé lesznek. Ez alkalomból lapunk hirdetésiközött egy új rovatot nyit „Apró hirdetések” címmel, mely rovat olcsóságánál fogva alkalmat fog nyújtani az iparosoknak, kereskedőknek és magán egyéneknek, hogy üzleti és magán érdekeiket szolgáló hirdetéseket olcsón tehessenek közzé. E rovat teljesen a fővárosi lapokból ismertnek mintájára alakul, s attól csak olcsóságában fog különbözni, a mennyiben egy közönséges betűvel nyomott szóért 2 fillér, vastag betűvel nyomott szóért pedig 4 fillér lesz a hirdetési díj.

— **Gabor Áron emléke.** A kegyeletes gyászünnepe, melyet a rikánbelői 1848-49-es honvéd egyesület a magyar szabadságharcban 1849. július 2-án a csatamezőn elvérzett Gabor Áron ágyúhős emlékének szentelni szokott, az idén is július 2-án délután 3 órakor fog megtartani az eresztevényi temetőben, hol a szabadsághősnek porai nyugosznak.

— **Megölte a villám.** A napokban városunkban és az egész környéken nagyviharok tomboltak. Egyik ily vihar alkalmával a Nóába vezető uton egy szekér döcögött végig. A fáradt lovakat egy gyermek hajtotta mind jobban sietésre nógatva. Egyszerre csak nagyott villámlott, szörnyet esattant, s a kiskocsis holtan bukott a szekérbe, a lovak megvadulva ragadták tova a szekeret s a szekéren a villámtól agyonsújtott kis kocsist.

— **Érettségi vizsgat tett ifják figyelmébe.** A magy. posta-távirda és távbeszélő elnökgazgatója pályázatot nyitott a m. kir. posta-távirda és távbeszélőnél betöltendő 135 gyakornokjelölti állásra. A pályázati feltételeket lapunk egyik közelebbi számában fogjuk közölni.

— **A megvadult sertés.** Tóth György kovásznai lakos fia Lajos, a napokban sertéseket hajtott Benke Miklós gazdaemberhez, hol egy felbőszült kan a fiura rontott és agyarával czombján súlyos sérülést ejtett. A különben is nyomórék, pupos és vézna gyermeket hazaszállították és gyógykezelés alá vették, de aligha marad életben.

— **A custozzai csata.** Tegnap volt harmincznegyedik évfordulója a híres custozzai csatának, melyben tizenhatsz magyar ezred vett részt s tüntette ki magát vitézségével. Érdekes megemlíteni ez alka-

lomból, hogy a csata sorsát egy parancs félreértése döntötte el. A „Monte Croce” nevű magaslaton az alpesi vadászok annyira szorongatták a rohamra előrenyomuló 5-ik gyalogezredet, hogy báró Lederer ezredes már ki is adta a parancsot a mellette álló süket ezredtrombitásnak, Ducapánszky Györgynek, hogy fujjon „Hát-ra” kürtjelt. A csata zajában az amugy is rosszul halló káplár tizszer egymásután „Előre” kürtjelt és utána „Ostromot” fujt, aminek a hatása meg is volt, mert a szatmáriak részben szuronynyal, részben puskagygyal a biztos állásban lévő olasz vadászokat kiverték a „Monte Croce” magaslatról, sőt az ezred veszélyben levő zászlaját is megmentette Demeter káplár. A két vitéz katona a háboru után, daczára a félreértett parancsnak, kitüntetést kapott, mind a ketten aranyérmét. — A városunkban állomásozó 50. gyalog ezred, valamint a szász falvakban elhelyezett 1. huszár ezred szintén résztvettek a custozzai csatában s tegnapelőt legnagyobb szerű ünnepséggel ülték meg a csata évfordulóját.

— **A póttartalékosok gyakorlata.** A folyó évben fegyvergyakorlat teljesítésére kötelezett 1897., 1895. és 1893. évi sorozásu honvédpóttartalékosok az idén a szokásos 28 vagy 35 nap helyett csak 21 napra lesznek behiva fegyvergyakorlatra. Eddig csak a tartalékosok leszerelése után tartatott meg a gyakorlatuk; a folyó évben azonban behívásuk úgy fog történni, hogy leszerelésük a tartalékosokéval együttesen, egy időben történhessen. A fegyvergyakorlatuk tehát augusztus hónap 13-án kezdődik. A póttartalékosok a fegyvergyakorlatra állományilletékes ezredeikhez lesznek behiva és a fegyvergyakorlat ideje alatt azon állomáson maradnak, a melyre behivattak.

— **A söröspalaczkok kötelező hitelesítése.** Az 1901. évi július hónap 1-től kezdődőleg a vendéglőkben és egyéb nyilvános helyeken a söröspalaczkok csak hitelesítetten lesznek használandók. Tekintettel, hogy e rendelkezés elejtésére, avagy életbelépésének elhalasztására, nemkülönbén módosítására több előterjesztés és javaslat tétetett, a kereskedelemügyi miniszter ezekre vonatkozó határozatának meghozatala előtt a kérdés beható tárgyalása végett a szakköröket ez évi október hónap 1 ére értekezletre hívta egybe.

A fogorvos
Dr. TILTSCHER-féle
„THYMOLIN”
fogpor
biztos óvszer foghus és szájbetegségek, ellen, a fogak romlását gátolja és rendes használatnál azokat fehéren és tisztán tartja.

Megbízható, ártalmatlan gyógy és fogtisztító szer.

Kapható a gyógyszerárakban valamint Dr. Tiltshar fogorvosnál Brassóban Búza-sor 5. sz. alatt.

Arverés.

A Vautier Henriette kisasszony hagyatékát képező ingóságok, nevezetesen: szobaberendezések, 3 zongora, stb., stb., folyó hó 28-án és 29-én reggeli 9 órakor a vár-uteza 1 sz. alatti házban el fognak árvereztetni.

Brassó, 1900. június 26.

Bundschuh L.

mint a városi árvaszék által kiküldött árverési biztos.

Budapest Budapest

Dr. Málnai Mihályné-Silbermann Anna

felsőbb leány tan-és nevelőintézete
VI Gyár-utca 3.

Az intézet 1900 augusztus hó 1-jén a VI. Teréz-körut 39 sz. a. 1. emeleten levő, tágas helyiségekbe helyeztetik át.

'Az intézet áll nyilvánossági joggal felruházott 4 elemi 4 polgári és 4 továbbképző osztályból. Az intézet növendékei, bealások, egész, vagy félnapra bejárók. Kivánatra bővebbfelvilágosítást nyújt és prospectust küld

az igazgatóság:
Dr. Málnai Mihály.

Csak 3 forint

A legszebb és legcélszerűbb

ünnepi ajándék.

(Énlők az elhunytakról)

Alapítva

1879-ben.

Arczképek életnagyságban

bármely beküldött fénykép után. Szállítási idő 10 nap. — A hü hasonlatért kezesesség vállalatik. A fénykép sértetlen marad. Ünnepi ajánlatok szánt megrendelések előbb küldendők be.

BODASCHER SIEGFRIED

jutalomdíjazott műterme

Bécs, II. Praterstrasse 61. 1901

Arverési hirdetmény.

A brassói gör. kel. román központi iskolák Eforiája arverési uton eladja azokat a telkeket, melyek a Bolonya Brassónak külvarosában a közuti vasut meletti talaltatnak és pedig:

1, A XII telek részlet építési hely 889.—m² kiterjedésű á frt 1.50
2, A XIII " " " 1180.— " " " 2.—

A fentemlített 2 telek részlet eladásaért a zárverés 1900 évi június hó 9 napjén (uj kal) dezerét 9 orakor még pedig a brassói gör. kel. román központi iskolák Eforiája irodájában megtartandó — a hol adig is a telekrészlet tervezetet mindenki láthatja s egyszemind az arverési feltételek, et is olvashatja.

Az irasbeli ajánlatok 10% ovadék meletti szintén 1900. évi július hó 8-ig nyujtandok be es azo a nyilatkozatot i, tartalmazniok kell, hogy ajánlo az arverési feltételeket elolvasta ismeri es azoknak magat minden tekintetben alaveti.

A vevő kivansagara azt is felhozhatja, hogy a megvett telekrészlet felvetel ara bekebelezve maradnat de egy 6% évi kamatt mellett.

(610)

Brassó 1900 évi június 19-én

A brassói gör. kel. román központi iskolák Eforiája.

A pinczészet felhagyása miatt

az Eszterházy pinczében

Kitünő

asztali és csemegebor

legnagyobb választékban

mélyen leszállított árak mellett

kapható

Fleischer M. és társa

Több mint

50 év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki
arczkenőcs
és eszéki

SZALVATOR-szappan

eltávolítja a szeplőt, majfoltott és
lőr összes tisztatlanságát.

— Valódi csakis a —

DIENES J. C.

Salvator, gyógytárából

Eszéken felsőváros

1 tégely eszéki arczkenőcs ára — — 70 fillér
1 drb. Salvator-szappan " — — 1 kor.
1 tégely kézi paszta " — — 1 " 20 fill.
Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy bob. 2 korona.

Figyelmeztetés

Ezen czikkék mentek mindeu ártalmas alkatrészek től és megteleinek tökéletesen a 71012. sz. B. m rendeletnek.

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közön ség csakis DIENES-téle eszéki kenőcsöt és szappan kerni és elfogadni.

Főraktár Budapesten:
TÖRÖK JÓZSEF ur GYÓGYSZERTÁRÁBAN

VI., Király-utca 12. sz.

Brassóban kapható: Roth Victor, Jekelius F., Schuster C., Hornung I. Kelemen, Kugler Ede és Klein V., Obert G. Henrik gyógyszerész uraknál.

HEYDEN-TÁPANYAGA

(NÄHRSTOFF HEYDEN)

egy feltárt fehérnye, mely az emésztési szervektől függetlenül kiválóan táplál.

Előnyös erősítő és tápláló

gyengékedők, gyermekek, szoptató nők, vérszegény, lábadozó és sovány egyének részére, valamint testi és szellemi kimerültségénél.

Étvágygerjesztő.

Kapható gyógyszerárak és gyógyárú-üzletekben.
— Heyden vegyészeti gyára Radebeul—Drezda.

Hirdetés

Közhírré adatik, miszerint a brassói-Bolgárszékben szent Miklós templom belsejének festése pályázat utjánkiadandó.

Ajánlat tevők utasítatnak, hogy az írásbeli zárt ajánlatok it beadhatják f. év június hó 17/30-ig egyházi gondnoksztige Sterienél (Porondtér 18 sz) kinél árlejtési napig betekintheők a feltételek és tole vehetők vonatkozó utasítások s. Megjegyeztetik, hogy az egyházi képviseletnek jogában áll ajánlattevők közt bármelyiket választani.

Brassó, 1000. év június hó 9/22 én
(325) Az egyházi presbiterium.

Hirdetéseket

felvesz

a kiadóhivatal.